

РЕШЕНИЕ

№ 25743

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Иванка Александрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4084** по описа за **2026** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на С. К. С., чрез процесуален представител адв. К. Ч., срещу Решение № 5518 от 23.12.2024 г. по АНД № 12081 по описа за 2024г. на СРС, 136 състав, с което е оставена без уважение жалбата му срещу заповед за задържане на лице рег. № 246433-704 от 31.07.2024 г., издадена от полицейски служител С. Ж. М. - младши експерт при ОСПС- СДВР, с която е постановено на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР задържане на жалбоподателя за срок от 24 часа.

Пред настоящата инстанция процесната заповед се оспорва единствено с аргументи за неспазване целта на закона и в нарушение на установения в чл.6, ал.2 АПК принцип за съразмерност. Изтъква се, че жалбоподателят е съдействал на полицейските органи и няма данни след задържането му с него да са провеждани действия във връзка с разследването. По същество от съда се иска да отмени обжалваното решение и потвърдената с него заповед.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. От същия, чрез процесуалния му представител, е постъпило писмено становище за даване ход на делото и по съществуващото му.

Ответникът- С. Ж. М. - младши експерт при ОСПС- СДВР, редовно призован, не се явява и не се представлява. От същия, чрез процесуалния му представител, е постъпило писмено становище за даване ход на делото и по съществуващото му, с което е претендирано присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура, прокурор Яни Костов, дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С решението, предмет на настоящото касационно обжалване, е отхвърлена жалбата на С. К. С., чрез процесуален представител адв. К. Ч. срещу заповед за задържане на лице рег. № 2464зз-704 от 31.07.2024 г., издадена от полицейски служител С. Ж. М. - младши експерт при ОСПС- СДВР, с която е постановено на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР задържане на жалбоподателя за срок от 24 часа. СРС е приел, че процесната заповед за задържане е издадена от компетентен орган, същата е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа реквизитите, изброени в чл. 74, ал. 2 от ЗМВР, като при издаването ѝ са спазени относимите материалноправни разпоредби и тези на процесуалните правила, включително е изпълнена и целта на закона. Съдът е приел още, че издадената заповед е материално законосъобразна - издадена на относимо и доказано правно основание, тъй като за издаването ѝ е достатъчно наличието на данни за извършено престъпление към момента на издаването ѝ, а такива са, както и че задържането на касатора се явява съразмерна и пропорционална принудителна административна мярка и необходима такава спрямо личността му. За да достигне до обжалвания резултат, съдът по същество е приел, че не са налице пороци, водещи до незаконосъобразност на заповедта за задържане на лице за 24 часа, обективирани в чл. 146 от АПК, поради което е отхвърлил жалбата като неоснователна и недоказана.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Разпоредбата на чл. 72 ЗМВР регламентира правомощието на полицейските органи да задържат в специални помещения за срок от 24 часа лицата, по отношение на които са налице обстоятелствата на чл. 72, ал. 1, т. 1 - 7 от ЗМВР включително. От събраните по делото доказателства е видно, че в случая задържането е извършено във връзка с наличие на данни за извършване на престъпление по чл. 343б, ал. 3 НК тъй като на 31.07.2024 г. е установено с надлежно средство - „Д. тест 5000“ с фабр. № ARKD- 0049, проба № 255, че С. С. е управлявал МПС след употреба на наркотично вещество – кокаин.

За прилагане на процесната принудителна мярка е достатъчно само наличието на данни, обосноваващи извод, че има вероятност лицето да е извършител на престъпление, което дава право на административния орган при условията на оперативна самостоятелност да наложи същата. Без правно значение е дали впоследствие в хода на наказателно производство тези данни за извършено от задържаното лице престъпление ще се докажат, респ. дали ще се докаже вината

на същото. Г. води до извод, че Заповедта освен съдържаща всички реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, включително фактически и правни основания, които си кореспондират, е била и материално законосъобразна. Правилни са и изводите на СРС, че Заповедта не противоречи на целта на закона-ЗМВР, нито с издаването ѝ са нарушени принципи на АПК. Чрез задържането се цели да се предотврати възможността конкретното лице да извърши друго престъпление или административно нарушение, да се укрие или да осуети наказателно преследване. В случая тези цели са спазени.

По изложените съображения, съдът счита, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно и не са налице релевираните касационни основания за отмяната му, поради което същото следва се остави в сила.

С оглед изхода на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски, на същия се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 130 лв. (66.47 евро), определен съгласно чл. 63д ал. 4 от ЗАНН във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран Административен съд София-град, XI-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5518 от 23.12.2024 г. по АНД № 12081 по описа за 2024г. на СРС, 136 състав.

ОСЪЖДА С. К. С. да заплати на Столична Дирекция на вътрешните работи сумата от 130 лв. (66.47 евро), представляваща разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.